

Nr 23.

Ankom till riksdagens kansli den 3 mars 1933 kl. 10 f. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om utredning angående revision i vissa delar av lagen om enskilda vägar.

(2:a avd.)

I en inom första kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion nr 141 av herr *Wallen* har hemställts, att riksdagen måtte besluta om utredning, huruvida och i vad mån en reformering i vissa delar av lagen om enskilda vägar är erforderlig.

I motionen anföres, att förrättning för enskild väg, som bygges med stats- och landstingsmedel, bör, där förrättningen icke ingår som del i jorddelningsförrättning, underställas länsstyrelsens prövning, innan densamma vinner laga kraft, samt att vägförrättning, då föreningsakten frivilligt underskrivits av samtliga sakägare och länsstyrelsen godkänt upprättat vägförslag, omedelbart bör vinna laga kraft, varjämte motionären framhåller, att även en del andra reformer av lagen äro önskvärda.

Beträffande de skäl, som motionären i övrigt åberopat till stöd för sin hemställan, får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet vill icke bestrida, att med hänsyn till vägväsendets hastiga utveckling en revision i vissa delar av lagen om enskilda vägar kan tänkas snart bliva nödvändig, ehuru nämnda lag tillkommit så sent som år 1926. Emellertid synas de av motionären framförda uppslagen närmast taga sikte på de speciella förhållanden, som råda i fråga om med statsbidrag byggda enskilda vägar. Att, såsom motionären föreslagit, på grund av nämnda speciella förhållanden i lagen om enskilda vägar införa föreskrifter om prövning från länsstyrelsens sida av upprättat vägförslag, synes icke vara lämpligt. De föreskrifter, som i detta hänseende kunna vara erforderliga, torde hava sin naturliga plats i kungörelsen den 29 maj 1931 (nr 232) angående statsbidrag till byggande av enskilda utfartsvägar. Utskottet kan icke heller dela motionärens uppfattning, att klagotid icke bör finnas i sådana fall, där vid en förrättning enligt lagen om enskilda vägar förening träffats i alla förekommande frågor. Skäl till överklagande kunna tänkas föreligga även ifråga om en sådan förrättning. Då utskottet alltså icke finner de ändringar i lagen om enskilda vägar, som motionären i nu angivna delar föreslagit, vara tillräckligt starkt motiverade samt motionären icke angivit, vilka reformer han i övrigt anser önskvärda, finner utskottet vad motionären

Utskottet.

anfört icke utgöra tillräcklig grund för att påkalla en utredning om reformering av lagen om enskilda vägar.

Utskottet hemställer därför,

att motionen I:141 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 2 mars 1933.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 22.
